

01 **πολιτική**

«Καλό κλίμα» στη συνάντηση Μητσοτάκη-Ερντογάν

Εκκωφαντικές σιωπές και διατεταγμένες ψευδαισθήσεις

■ **του Σπύρου Παναγιώτου**

Ανακουφισμένη δείχνει η κυβέρνηση μετά την συνάντηση Μητσοτάκη-Ερντογάν στο περιθώριο της Γ.Σ. του ΟΗΕ στην Νέα Υόρκη. Πηγές της κυβέρνησης έκαναν λόγο για «νέο ξεκίνημα» στις σχέσεις των δύο χωρών σημειώνοντας ότι το κλίμα ««ήταν θετικό και ίσως καλύτερο από αυτό που θα περιμέναμε» ενώ ο κυβερνητικός εκπρόσωπος εκτίμησε ότι: «μπορεί να υπάρξει ειλικρινής και στενότερη συνεργασία το επόμενο χρονικό διάστημα ώστε να μην υπάρχουν προκλήσεις και να μπορέσουμε να προχωρήσουμε σε μια θετική ατζέντα προς όφελος και των δύο λαών και της σταθερότητας της περιοχής».

Οι εκτιμήσεις της ελληνικής κυβέρνησης πιστοποιούν ότι η ελληνική πλευρά όχι μόνο δεν θέλει να διδαχθεί τίποτα από την επιθετική στάση της Άγκυρας σε Αιγαίο και Κύπρο αλλά ούτε καν άκουσε τις δηλώσεις Ερντογάν από το βήμα της Γ.Σ. του ΟΗΕ. Γιατί ήταν εκεί, ενώπιον της λεγόμενης διεθνούς κοινότητας, που ο πρόεδρος της Τουρκίας διακήρυξε ότι «είμαστε αποφασισμένοι, στην Ανατολική Μεσόγειο, να προστατεύσουμε μέχρι τέλους, τα νόμιμα δικαιώματα και συμφέροντα τόσο της Τουρκίας, όσο και των Τουρκοκυπρίων», ξεκαθαρίζοντας παράλληλα ότι «είναι καθαρό πως αυτοί που διεκδικούν να λύσουν το κυπριακό πρόβλημα, υπό τον όρο των μηδενικών εγγυήσεων ασφάλειας, έχουν κακές προθέσεις».

Αυτά τα «νόμιμα συμφέροντα» της Τουρκίας στην Αν. Μεσόγειο δεν είναι άλλα παρά η επιβολή, με την απειλή νέας ει-

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη συνέχισε επάξια την εξωτερική πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ. Δεν τόλμησε να θέσει, ούτε στην ατζέντα των διμερών συνομιλιών ούτε στη Γ.Σ. του ΟΗΕ, το γεγονός ότι Ελλάδα και Κύπρος αποτελούν τις μοναδικές χώρες της Ε.Ε. που αντιμετωπίζουν ανοικτή απειλή πολέμου σε βάρος τους

σβολής, της κατάργησης της Κυπριακής Δημοκρατίας, η κατάργηση, με την παρουσία φρεγατών, του διεθνούς δικαίου και διεθνών συνθηκών, του δικαιώματος να διαθέτουν ΑΟΖ τα νησιά, το μοίρασμα του Αιγαίου μέχρι τον 25ο Μεσημβρινό, οι ορατές βλέψεις στη Θράκη, η εκβιαστική αξιοποίηση των μεταναστευτικών ροών

για την επιβολή των νεο-οθωμανικών στρατηγικών επιδιώξεων.

Η κυβέρνηση δεν τόλμησε

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη συνέχισε επάξια την εξωτερική πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ. Δεν τόλμησε να θέσει, ούτε στην ατζέντα των διμερών συνομιλιών ούτε στη Γ.Σ.

του ΟΗΕ, το γεγονός ότι η Ελλάδα και η Κύπρος αποτελούν τις μοναδικές χώρες της Ε.Ε. που αντιμετωπίζουν ανοικτή απειλή πολέμου σε βάρος τους, αμφισβητείται ευθέως η εδαφική τους ακεραιότητα και κυριαρχία, ενώ στην περιοχή καταπατείται ανοικτά κάθε πρόβλεψη του διεθνούς δικαίου και των ίδιων των αποφάσεων του ΟΗΕ.

Αντίθετα προτίμησε η διμερής συζήτηση να αναλωθεί σε θέματα απονευρωμένα από το ουσιαστικό τους περιεχόμενο ή «χαμηλής έντασης» όπως η βελτίωση των οικονομικών ανταλλαγών. Η συζήτηση για το Κυπριακό περιορίστηκε στη γενικόλογη στήριξη της Ελλάδας στις πρωτοβουλίες Αναστασιάδη. Καμιά αιχμή για τις παραβιάσεις της κυπριακής υφαλοκρηπίδας, τα σχέδια εποίκισμού της Αμμοχώστου και της πρόθεσης διαιώνισης της παρουσίας των κατοχικών στρατευμάτων. Στο προσφυγικό εκφράστηκαν ευχές για τη συγκράτηση των προσφυγικών ροών και δηλώθηκε η συμπαράταξη της Ελλάδας σε πρόσθετη στήριξη της Τουρκίας εκ μέρους της Ε.Ε. Καμιά αναφορά στην σημαντική αύξηση των ροών προς τα νησιά του Αιγαίου και στον Έβρο. Καμιά αναφορά στις επεκτατικές βλέψεις της Τουρκίας, την αμφισβήτηση των συνόρων, τις συνεχείς παραβιάσεις και το κλίμα πολέμου χαμηλής έντασης στο Αιγαίο, Μέσα σε αυτό το κλίμα σιωπής αποφασίστηκε η επίσπευση της σύγκλησης του Ανώτατου Συμβουλίου Συνεργασίας Ελλάδας-Τουρκίας την προσεχή άνοιξη στη Θεσσαλονίκη.

Οι κοινές προθέσεις του επισημου πολιτικού κόσμου να διαμορφώσουν μια «θετική ατζέντα» με την Τουρκία προς «όφελος της ειρήνης και της σταθερότητας στην περιοχή» αποτελεί μια διατεταγμένη ψευδαίσθηση και παράλληλα συστηματική προσπάθεια εφησυχασμού με στόχο την τελική αποδοχή ενός επώδυνου, για τα ελληνικά συμφέροντα, συμβιβασμού.

Ψευδαίσθηση γιατί θέλει να αγνοεί ότι η Τουρκία έχει επεξεργαστεί, εδώ και δεκαετίες, ένα πολιτικό και στρατιωτικό σχέδιο αλλαγής των δεδομένων σε Αιγαίο-Κύπρο και Μ. Ανατολή που

συσπειρώνει τη μεγάλη πλειοψηφία των πολιτικών δυνάμεων της χώρας και εφαρμόζεται, παρά τις παραλλαγές, από όλες τις κυβερνήσεις των τελευταίων δεκαετιών.

Θέλει να αγνοεί ότι η πολιτική αυτή υλοποιείται πολύ πιο ακραία και επιθετικά από το καθεστώς Ερντογάν που εκμεταλλεύεται στο έπακρο την γεωπολιτική και οικονομική δύναμη της χώρας του μέσα σε ένα διεθνές, ασταθές και αντιφατικό, γεωπολιτικό περιβάλλον με προφανή την αδυναμία

των ΗΠΑ να επιβάλει λύσεις όπως στο παρελθόν και με ανάκαμψη της παρουσίας και της επιρροής της Ρωσίας στην περιοχή.

Απέναντι σ' αυτά τα δεδομένα ο πολιτικός κόσμος της χώρας δεν έχει να επιδείξει κανέναν σχεδιασμό. Διατεταγμένα αποδέχεται την πολιτική της λεγόμενης «ελληνοτουρκικής φιλίας» αποδεχόμενη παράλληλα και αρκετά από τα «νομικά» επιχειρήματα της Τουρκίας – τα οποία αποτελούν παράβαση του διεθνούς δικαίου. Ταυ-

τόχρονα προβάλλει ως «εθνική γραμμή» την πλήρη υπαγωγή της χώρας στους ευρω-ατλαντικούς σχεδιασμούς, ευελπιστώντας σε «προστασία» από ακραίες τουρκικές διεκδικήσεις. Η διπλωματική σιωπή της Ελλάδας και η ρήξη των σχέσεών της με τη Ρωσία έχουν σαν αποτέλεσμα την ενδυνάμωση των θέσεων της Τουρκίας και τη σιωπηρή ή και ηχηρή αποδοχή τους από το δυτικό κόσμο. Η «δίκαιη μοιρασιά» των πόρων της Αν. Μεσογείου και η επίλυση του Κυπριακού με

διάλυση της Κυπριακής Δημοκρατίας είναι το κυρίαρχο διεθνές περιβάλλον. Περιβάλλον που δημιουργήθηκε και κυριαρχεί κάτω από την πλήρη απάθεια και ανοχή της ελληνικής και κυπριακής πλευράς.

Οι αντιλήψεις αυτές εφαρμόστηκαν κατά γράμμα στην πρόσφατη συνάντηση Μητσοτάκη-Ερντογάν. Οι κυβερνητικοί «πανηγυρισμοί» δεν είναι τίποτα άλλο παρά έκφραση ανακούφισης. «Αποφύγαμε τα χειρότερα» θα ομολογούν μεταξύ τους κυβερνητικοί επιτελείς και σύμβουλοι. Το «προς το παρόν» θα συνεχίσει να αποσιωπάτε στρουθοκαμηλικά...

Η ελληνική «θετική ατζέντα»